

ESCORTBOY

Eigentijdse komedie in vier bedrijven

door

DELIA GROENENDIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ESCORTBOY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DELIA GROENENDIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

RONALD – goed uitziende moderne jongeman die verstrikt raakt in affaires met alle dames. N.B. de rol kan eventueel door twee mannen gespeeld worden.

PATRICIA – hoofdbewoonster van het huis. Ongeveer 45 jaar, gescheiden en teleurgesteld in de mannen. Normaal type.

ESTELLE – koopverslaafde dochter van Patricia. Sexy type en woont nog thuis.

MIRANDA – vriendin van Estelle, degelijk en tuttig type.

OMA – inwonende moeder van Patricia. Dikke, wat kenauachtige vrouw.

BUURVROUW ANNIE – houdt alles scherp in de gaten wat er bij de familie gebeurt en is zeer nieuwsgierig.

In het tweede bedrijf is er een wisseling van namen:

Zuster Herkeline – Patricia

Zuster Anna Louise – Oma

Zuster Gabriella – Estelle

Zuster Intermarata – Miranda

Zuster Marta – Buurvrouw Annie

DECOR:

Eerste Bedrijf:

Eenvoudige huiskamer met in ieder geval een bank, drankenkastje, ladekastje en wat extra stoeltjes. Er ligt een krant op de tafel. Een deur gaat naar de hal en keuken en de suggestie moet worden gewekt, dat daar een trap naar boven is. Er is een raam in de huiskamer en de andere deur doet dienst als voordeur.

Tweede Bedrijf:

Het moet een klooster lijken. Kloostertafel met daarop een Heilig Hart beeld, daarachter ouderwets leunstoeltje. Bank blijft aanwezig, evenals drankkastje en extra stoelen. De wanden moeten anders dan in het eerste bedrijf. Er kan gebruik worden gemaakt van zwarte gordijnen. Daarop moeten wat vrome portretten hangen, bijvoorbeeld van de Paus, moeder Theresa e.d. Er is een binnendeur, die naar de verschillende dependances leidt, en een buitendeur.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Estelle, Miranda en Ronald op, beladen met tassen. Estelle zes grote tassen. Miranda één klein armoedig tasje.

RONALD: Zo en nu lust ik wel eens een lekker koud biertje! Ik ben uitgedroogd van al dat gesjok door de stad.

ESTELLE: O jee, dat heb ik niet in de koelkast staan. Ik woon hier met mijn moeder en mijn oma, wij drinken geen bier, maar als het goed is hebben we het wel in huis. Ik leg er wel een paar in de vriezer, dan kun je het over een kwartiertje drinken. *(af keuken)*

RONALD: *(werpt blik op tassen)* Zo, die heeft de gehele P.C. Hoofdstraat leeg gekocht geloof ik. En wat heb jij eigenlijk gekocht, Miranda?

MIRANDA: *(haalt uit armoedig linnen tasje gedateerde blouse. Verlegen)* Toen jullie op dat terrasje zaten heb ik deze gekocht bij de kringloopwinkel.

RONALD: *(lachend)* Meid, dat is toch een blouse uit het jaar nul. Daar ga je toch zeker niet mee lopen.

ESTELLE: *(komt op en begint ook te lachen)* Van welke ontwerper is dat nou? Alida Boshard of zo. *(gelach)*

MIRANDA: *(stopt bedremmeld blouse weg)* Ik wil niet altijd zoveel geld uitgeven als jij, Estelle, ik wil sparen voor een uitzet. Ik hoop ooit nog eens een lieve man tegen te komen en dan wil ik geld hebben om mijn huis in te richten. *(kijkt hoopvol naar Ronald)*

ESTELLE: Dat is toch uit de tijd, meid! Als het zover is neem je toch gewoon een lening.

RONALD: *(tot Estelle)* Zeg is dat bier al koud denk je?

ESTELLE: Nou zeg. We hebben geen Siberische turbo vrieskast of zo. Het staat er nog geen minuut in. Maar wacht even, ik zag nog wel een restje witte wijn in de koelkast staan. *(gaat af naar de keuken. Miranda kijkt ondertussen verliefd naar Ronald en hij geeft haar een vette knipoog en charmante lach. Miranda reageert verlegen. Estelle op met drie glazen en kartonnen pak witte wijn, schenkt eerst zichzelf en Ronald in)* Hè, wat jammer nu. Er zit niet genoeg in voor ons drieën. Maar jij wilde toch net weggaan, Miranda?

MIRANDA: *(teleurgesteld)* Ja, eh, ik denk dat ik maar eens moet gaan geloof ik. Ik moet mijn woestijnratjes nog eten geven. *(af voordeur)* Kom je vanavond nog?

ESTELLE: *(zucht)* Ja, ja, ik kom vanavond naar je toe.

MIRANDA: *(van achter)* Jij mag ook komen als je wilt, Ronald...

ESTELLE: Ronald heeft geen tijd, toch Ronald?

RONALD: *(overrompeld)* Eh, nee, ik eh, heb al een afspraak.

ESTELLE: Hè, hè, die zijn we kwijt. Wat een saaie muts is dat zeg!

RONALD: *(nieuwsgierig)* Gaan jullie vanavond iets speciaals doen, waar ik niet bij mag zijn?

ESTELLE: Iets speciaals met haar? Nee, ik heb afgesproken om vanavond kennis met haar ouders te maken. Dat wilde ik jou niet aandoen. Miranda is echt een beetje wereldvreemd, ze zegt bijna niks. Ze zit de hele tijd maar zo zielig naar jou te kijken. Volgens mij is ze een beetje verliefd op je.

RONALD: Zou je denken?

ESTELLE: Maar jij ziet toch zeker niets in haar, hè? *(behaagziek)* Ik ben toch zeker veel leuker, spannender en ik zie er veel beter uit. *(pakt een zakspiegeltje uit haar handtas en kijkt tevreden naar zichzelf. Legt het spiegeltje op tafel naast de krant)*

RONALD: Nee, ik zie zeker niets in haar. Zo erg zit ik nu ook weer niet omhoog. Ik kan gelukkig vrouwen zat krijgen. Maar, zo praat je toch niet over je vriendin?

ESTELLE: Ach vriendin. Het is maar een collega en ze kent hier nog niet zoveel mensen, omdat ze hier pas een maand woont. Toen ze hoorde dat ik met jou de stad in ging, keek ze me zo zielig aan en zei ze, dat ze het hele weekend niets te doen had. Ik voelde me toen min of meer verplicht om haar mee te vragen.

RONALD: Heel nobel van je, laat eens zien, wat heb je allemaal gekocht? *(Estelle toont wat kleding en op 't laatst ook een spannend lingersetje)* Voor wie heb je dat gekocht? Zoiets trek je toch niet aan als je alleen thuis bent? Dat wil je zeker wel laten zien?

ESTELLE: *(schalks)* Ach, je weet nooit, wie je nog eens tegenkomt, nietwaar? *(aarzelend)* Zou jij niet even willen keuren of het mij wel goed staat?

RONALD: Dat laat ik me geen twee keer zeggen! Ik ben een prima keurmeester. Ik zal wel eens kijken of het een keurmerk waard is. *(beiden af naar boven, slaapkamer, het licht gaat uit)*

Scène 2

PATRICIA: *(komt op met gevulde boodschappentassen en kijkt verbaasd omdat het lijkt dat er niemand thuis is, brengt de tassen naar de keuken en roept onder aan de trap)* Estelle, ben je thuis? *(hoort aanvankelijk niets, gaat weer huiskamer in, kijkt naar lege glazen)* Ik snap er niets van, het lijkt wel of ze thuis is geweest en

visite heeft gehad. Er staan niet voor niets drie glazen. *(roept weer Estelle onder aan de trap)*

ESTELLE: *(komt naar beneden, voorzichtig achter deur, in lingersetje)* Hoi, mam.

PATRICIA: Kun je die tassen niet even opruimen. Wat een rotzooi zeg. Waar haal je eigenlijk het geld vandaan om dat allemaal te kopen? Wat sta je daar nou raar achter die deur? Heb je iets te verbergen? Kom eens hier.

ESTELLE: *(komt naar binnen in lingersetje en zegt zenuwachtig)* Ja, eh, ik kom net onder de douche vandaan, ik krijg het koud, ik zie je straks wel weer, mam.

PATRICIA: Zeg, wacht eens even, je hebt toch niets voor me te verbergen, hè? Zoiets trek je toch niet aan als je alleen thuis bent.

ESTELLE: Ik heb het net gekocht en ik wilde het alleen even passen.

PATRICIA: Je zit toch niet tegen me te liegen, hè? Er is toch niemand boven bij jou?

ESTELLE: Nee, natuurlijk niet, mam. Ik zou niet durven!

PATRICIA: Zeg, ik moet nog even weg hoor. Ik denk er opeens aan dat ik vergeten ben om zoutloos brood en broodbeleg te kopen voor oma. *(gaat bijna af voordeur)* Tot straks.

ESTELLE: Ik ga me boven aankleden, want ik heb vanavond een afspraak met Miranda. Ik sta te rillen van de kou. Nou doe dan! *(af boven, Patricia gaat ook af)*

RONALD: *(komt even later van boven, roept naar boven)* Ja, ja, ik ga al! Dag schoonheid, ik bel je snel, dan kunnen we dit nog eens overdoen! *(zucht)* Wat een te gek wijf zeg! Wat een figuurtje, jammer dat haar moeder thuiskwam. Ik kon me nauwelijks inhouden, maar dat zal niet lang meer duren. Ik geloof dat ik het zwaar van haar te pakken heb. Ik zal zorgen dat zij mijn vrouw wordt, dan heb ik het helemaal gemaakt tegenover mijn vrienden. Alleen maak ik me wel een beetje zorgen over haar dure smaak. Zou ik haar in de toekomst wel tevreden kunnen stellen? Ik heb behoorlijk opgescheept over mijn hoge managementfunctie. Als het maar niet uitkomt dat ik daar ook maar, als zo velen, gewoon achter de computer zit tegen een hongerloontje... *(ijsbeert door de kamer, dan ziet hij de krant, pakt deze van de tafel en leest)* Hé, wat is dat? Escortbureau Recht door Zee zoekt goed uitziende jongemannen voor het verwennen van dames op leeftijd. Zéér hoge verdiensten. *(pakt zakspiegeltje van Estelle en kijkt erin)* Goed uitziend, dat mag ik toch wel zeggen van mezelf, nietwaar? En hoge verdiensten, dat kan ik op dit moment zeer goed gebruiken. Dat zou een oplossing zijn voor mijn probleem! Alleen, dames op leeftijd, tsja? Ach, gewoon niet zeuren, Ronald, dat

is een kwestie van je ogen dichtdoen en je fantasie laten werken. Ik ga er snel vandoor voordat haar moeder weer thuiskomt. Thuis zal ik eens even rustig bellen met dat bureau. *(wil de krant meenemen)* Die kan ik beter hier laten. *(zoekt, mompelt)* Pen en papier... Ik koop zelf wel een krant. *(gaat af voordeur, licht gaat uit)*

Scène 3

PATRICIA: *(komt op met het brood en beleg voor oma, zuchtend en steunend)* Hè, wat word je daar moe van om in zo'n lange rij bij de kassa te moeten staan voor een paar boodschappen. Het zweet brak me uit. Volgens mij had ik een opvlieger. Ik zit vast in de overgang. *(pakt zakspiegeltje dat Ronald op tafel heeft terug gelegd, schrikt als ze erin kijkt)* Ik zie er niet uit zeg! Ik word nu toch echt een ouwe taart. Ik kan het ook merken op straat. *(zucht)* Vroeger vielen de bouwvakkers zowat van de steiger als ik voorbij kwam, nu mag ik blij zijn als een of ander oud opaasje nog zijn nek omdraait wanneer ik voorbij loop. *(kijkt weer in zakspiegeltje, houdt het met de armen naar beneden vast)* Huh, zo ben ik helemaal een griezel, wat een rimpels, wallen en hangzakken heb ik zo. Als ik geld had, dan ging ik gelijk aan de Botox zoals al die bekende Nederlanders tegenwoordig. Eens kijken wat er op mijn spaarrekening staat. *(gaat naar ladekast en kijkt in afschriften- boekje)* Hm, vijfhonderd euro, daar kun je nog niet eens je wenkbrauwen voor laten epilieren tegenwoordig. *(doet la weer dicht maar dat gaat niet, ze trekt hard aan de la waardoor deze uit de kast valt en alle spulletjes op de grond.)* Verdorie! *(terwijl ze de spulletjes er weer in doet, valt haar een oude sok op)* Gadverdamme! *(ze pakt de sok bij het teenstuk op, waardoor er geld uit valt)* Wat krijgen we nu? Hé, die is vast nog van Dirk. *(haalt sok leeg)* Verrek, kijk nou, dat is vast wel tienduizend euro! Wat een ongelooflijke mazzel! Wat een stiekemerde eigenlijk, dat heeft hij natuurlijk bij mij weg willen houden om er alleen zelf mooi weer van te spelen. Hij had er natuurlijk niet op gerekend, dat hij zou verongelukken met zijn motor. Pech voor hem, maar wat een mazzel voor mij! *(gaat zitten met sok in handen)* Wat kan ik hier wel niet allemaal mee doen... Een facelift! Nee, dan ben ik alles in een keer kwijt. Dat is zonde, ik kan het beter spreiden, zodat ik er vaker plezier van heb. Maar het moet wel iets zijn om mezelf eens lekker te verwennen. Bijvoorbeeld een escortboy. *(grinnikt)* Nou ja, waarom ook eigenlijk niet, dat is toch zo gek niet meer in deze moderne tijd. Met dit aftakelende lijf lukt het me toch niet meer om op een normale manier een leuke jonge vent te krijgen. En dat komt ook wel best uit. Ik heb toch geen zin meer om de zweet-

sokken en vuile onderbroeken van een kerel te wassen. (*ziet de krant liggen*) Kijk nu toch! Dat kan geen toeval zijn! Escortbureau Recht door Zee, die ga ik eens bellen. (*draait nummer*) Ja, goedenavond met Patricia, heeft u voor mij misschien een jongen in de categorie: lang, dun en lekker? Het adres? Pijpsteeg 13. Wat het mag kosten? Maakt niet uit, als hij het maar waard is. Vanavond om half acht is hij er, zegt u? Prima! Goedemiddag. (*legt hoorn neer en schrikt*)

ESTELLE: (*op van boven*) Hallo, mam. Wie belde je daar?

PATRICIA: O, niemand. Ik werd opgebeld voor een enquête over afzuiginstallaties. Moest jij niet naar een afspraak?

ESTELLE: Moet je daar dan zo'n rode kop bij krijgen?

PATRICIA: Ik heb geloof ik weer last van opvliegers, die krijg jij ook nog wel als je zo oud bent als ik.

ESTELLE: O, daar moet ik niet aan denken, dat ik al zo oud zou zijn als jij.

PATRICIA: Ja, wrijf het er nog maar eens in, dat ik steeds meer op een verkreukelde krant begin te lijken.

ESTELLE: Zal ik dan maar een strijkbout voor je pakken... Geintje!

PATRICIA: Verdorie, Estelle, vijf jaar geleden dachten ze op die vakantiereis nog dat wij zusters waren, maar nu heb ik het idee dat ik steeds meer begin in te lopen op mijn leeftijd.

ESTELLE: O, je bedoelt dat ouwe grijze obertje met die ranzige blik op dat terras in Torremolinos. Ach mam, dat zei die vent toch ook alleen maar om je te paaïen. Dat jij dat niet door hebt zeg. Maar ik wilde je eigenlijk vertellen dat ik zo'n leuke jongen heb leren kennen. Hij is lang, dun, lekker en heeft ook nog een hoge managementfunctie. Eindelijk eens een jongen, die me kan geven wat me toekomt. (*ploft op de bank*)

PATRICIA: (*kijkt op horloge in lichte paniek*) Lang, dun en lekker? Leuk voor je, meid. Zeg, moest jij vanavond niet naar Miranda?

ESTELLE: Ja, ik zou vanavond bij Miranda op visite gaan om kennis te maken met haar ouders, maar ik heb er eigenlijk niet zo veel zin in. Hoezo, wil je me weg hebben?

PATRICIA: Ik? Nou, nee, dat niet. Weet je wat, je vindt het toch altijd zo leuk om naar de bioscoop te gaan. Ik heb vandaag een mazzeltje gehad en ik trakteer! Neem Miranda mee, dat kind voelt zich altijd zo eenzaam. Dan ga je nu eerst alvast naar Miranda om kennis te maken met haar ouders en gaan jullie daarna gezellig naar de film. (*schuift geld toe*) Hier, dit moet genoeg zijn voor twee bioscoopkaartjes en dan halen jullie eerst een lekkere zak patat. Dan eet ik wel een boterham en kruip vanavond eens vroeg onder de wol.

ESTELLE: Ben je ziek?

PATRICIA: Ik ziek? Nee hoor, alleen een beetje moe, dat is alles. Lief dat je zo bezorgd bent.

ESTELLE: Ik ben niet bezorgd hoor, maar het mag wel in de krant dat jij een keer trakteert! Ik ga gauw voordat je van gedachten verandert.
(pakt het geld en gaat af via de voordeur)

PATRICIA: *(zuchtend)* Zo, die is voorlopig wel een tijd weg! Kinderen hoeven toch niet alles te weten van hun ouders. En ik heb niet gelogen toen ik zei dat ik vroeg onder de wol zou gaan! Zo, moeder is vandaag naar de bingomiddag met diner en een Tiroler avond, dus dat zal wel laat worden. Er kan mij niks meer gebeuren! Ik en mijn gelegenheidslover hebben lekker het rijk alleen. Eerst even de boodschappen opruimen en dan, ik ga me nog even optutten. *(gaat af naar de keuken, het licht gaat uit)*

Scène 4

De deurbel klinkt. Patricia schrikt zenuwachtig op en verschikt nog iets aan haar kleding en haar haar. Ronald staat voor de deur met net pak, strikje, glad achterover gekamd haar en een roos tussen zijn tanden.

RONALD: *(schrikt)* Oh!

PATRICIA: Wat is er?

RONALD: Eh... Niets. Ik dacht...

PATRICIA: Wat dacht je? Val ik je soms tegen.

RONALD: Nee... nee.

PATRICIA: Anders donder je maar op, hoor!

RONALD: *(herstelt zich)* U valt me helemaal niet tegen. Het tegendeel is waar, ik ben zeer onder de indruk. *(hij overhandigt haar de roos en geeft haar een handkus waarna hij saluëert)*

RONALD: At your service, madame! Ik ben Ronald.

PATRICIA: Ah! En ik heet Patricia, zeg maar je, anders voel ik me zo oud. Kom binnen, ga zitten. Wil je iets te drinken? Dan kunnen we eerst het zakelijke gedeelte afhandelen en daarna *(met zwoele stem)* overgaan tot het aangename gedeelte.

RONALD: Ja prima, geef mij maar een colaatje, want met drank op presteer ik... eh, meestal niet zo best.

PATRICIA: *(gaat af naar de keuken om cola en een glas wijn te halen)*

RONALD: *(kijkt nerveus om zich heen)* Als dit maar goed gaat. Ik hoop dat mijn Estelle al naar Miranda is gegaan...

PATRICIA: *(op met de drankjes)* Alsjeblieft, vertel me eerst eens,

Ronald, hoe ben je er toe gekomen om dit werk te gaan doen?

RONALD: Nou ja, ik heb nogal een dure vriendin en om haar tevreden te houden van mijn hongerloontje valt niet mee. Dus zodoende.

PATRICIA: En je vriendin weet zeker van niks?

RONALD: Uiteraard niet zeg. Ik hoop ook dat u... eh, jij hier discreet mee om wilt gaan en mijn naam nergens zult laten vallen.

PATRICIA: Ja natuurlijk en omgekeerd geldt dat natuurlijk ook. Ik heb een dochter en ik heb liever dat die hier niets van te weten komt.

RONALD: *(met verholen grijns)* Een dochter? Nee, zij zal hier niets van te weten komen. Dat heb ik ook liever niet. Ze... ze is niet thuis, neem ik aan?

PATRICIA: Gelukkig niet! Ze is naar de bioscoop met haar vriendin.

RONALD: *(ontspant zich)* Prima, dat is dan afgesproken. En nu nog even over de... eh prijs. Ik had gedacht honderdvijftig euro per uur?

PATRICIA: Dat is een prikkie. Ik betaal je gelijk voor twee uur. *(pakt portemonnee en legt het geld op tafel)* Ja, ik heb namelijk een mazzeltje gehad. Ik heb een leuk sommetje geld gevonden en daar kan ik jou, als je bevalt, wel minstens dertig keer voor laten komen. Als ik dat een keer in de zes weken doe, dan kan ik wel zo'n drieënhalf jaar vooruit. Daarna zal me de lust toch wel vergaan zijn, denk ik.

RONALD: En hoe zou je het willen hebben, Patricia?

PATRICIA: Ik wil gewoon wat warmte. Je moet spelen dat je me lief vindt en ik wil alles rustig aan opbouwen. Je begint bijvoorbeeld met een arm om me heen te slaan en dan druk je me tegen je aan en geeft me een kusje op mijn wang.

RONALD: Je bedoelt zo. *(Ronald doet het gevraagde)*

PATRICIA: Ja, zo bedoel ik het. En daarna begin je met een voetmassage. *(Ronald gaat op zijn knieën en doet het gevraagde)*

OMA: *(komt plotseling thuis)* Patries, wat heeft dit te betekenen, wat moet jij met die jonge knul? *(ziet geld liggen op tafel)* O, gadverdamme, ik snap het al. Gadverdamme. Gadverdamme! Patries! Dat je zo diep bent gezonken.

PATRICIA: Ma, wat doe jij al thuis?

OMA: Dat valt je tegen, hè? Dat ik zo vroeg thuis ben gekomen. Ik ben eerder weggegaan van die Tiroler avond. Mijn oren tuiten van die jodeltante. Ik zat naast de luidspeakers. *(schudt haar hoofd)* En dan moet ik dit zien! Ik heb je wel beter opgevoed dacht ik.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto